

Kindert Torah

Korach

בס"ד

מוקדש לע'נ יוחנן יצחק בן נחום ושמחה

That's Not Normal!

"This backpack is very heavy. I need a break."

"My backpack is also getting hard to carry. What's in your pack?"

"Just clothes."

"Mine, too. Here is a nice shady spot next to the road. Let's take off our packs and rest for a few minutes."

"Okay. I'm with you."

The two hikers take off their packs and leave them in the road. They sit down on the side to rest, and soon fall fast asleep. Along comes a donkey pulling a wagon. He sniffs at the backpacks and starts chewing away at one of them. He opens up a hole and begins eating the clothes inside. He does the same to the second backpack. Just then, one of the sleeping men wakes up.

"Look at that! A donkey is eating my clothes!"

"What?!? Hey, you're right. He already ate my clothes."

The two men jump up and run over to the wagon driver.

"Look at what your donkey did! You have to pay for the damage to our clothes and packs!"

"Nothing doing. You left your packs sitting in the road. It is a place to travel, not to leave belongings. My donkey is not responsible for your unusual behavior."

The question is:

Is the donkey driver right, or does he have to pay for damages done by his donkey?

The answer is:

This case is mentioned in the Mishna (Bava Kamma 19b). The Gemora (Bava Kamma 20a) explains that both Rav and Reish Lakish exempt the wagon driver from paying based on the following principle. Whenever one person acts irregularly and someone else comes along and acts irregularly against him, the second party is exempt from paying.

The hikers who left their backpacks in the road have acted irregularly. People are entitled to travel through the public domain, not to leave their possessions lying there. Therefore, when the donkey comes along and acts irregularly against him by eating clothes, which are normally not donkey food, his owner is not liable to pay.

This puzzle and answer is for learning and discussion purposes only. Do not rely upon it for psak halacha! Consult a Rav to determine the correct halachic ruling.

The Real You

Korach was very clever at hiding and twisting the truth. What motivated him to challenge the authority of Moshe Rabbeinu? Rashi explains. Korach looked into his royal lineage. Kehas (the son of Levi) had four sons (from oldest to youngest): Amram, Yitzhar, Hebron, and Uzziel. Moshe and Aharon were sons of Amram (the oldest). They became King and Cohen Godol over Klal Yisrael. Moshe followed Hashem's wishes and appointed Elizofon ben Uzziel (the youngest) to preside over the sons of Kehas. Korach was the son of Yitzhar (the second oldest). He felt that he deserved the appointment because his father was older. In simple terms, he was jealous and desired honor and prestige. That is pure self-interest.

How did he present his case to the Jewish people? "You (Moshe and Aharon) have taken too much (for yourselves). The entire nation is holy and Hashem is among them. Why do you place yourselves above Hashem's nation?" (Bamidbar 16:3). The Steipeler in his sefer "Bircas Peretz" points out that Korach claimed that he only had the interests of the people in mind. As Rashi explains (Bamidbar 16:19), "I only care about you. They came and took all of the greatness for themselves." This is the way of those who perpetrate *machlokes* (disputes). They drum up support by appearing to have the interests of others at heart. Really they are only interested in their own selfish cause.

Kinderlach . . .

This is one of the tools of the Yetzer Hora (Evil Inclination). His only desire is to drag you down. Yet he makes his offer appear as if it is good for you. "I want to grab my brother's piece of cake," says the Yetzer Hora. "But you shouldn't steal from him," counters the Yetzer Hatov. The Yetzer Hora pushes himself in and presents himself as "I", your best interest. He makes the Yetzer Hatov look like the outsider. Really it is just the opposite. The Yetzer Hora, is the real you. He only wants the best for you. Kinderlach, put the Yetzer Hora in his place. Kick him out. Make him into . . .

The Outsider

"Quickly! Close the door!"

The children had never seen their father so frantic. He rushed in the house, panting and out of breath. He slammed the door behind him and double locked it.

"What is the matter Abba?"

"Someone is trying to get in here. Do not open this door under any circumstances."

There was a light knock at the door. The children crowded around the peephole. Outside was a very sweet looking elderly man, smiling warmly.

"Abba. A nice old man is outside. Maybe he needs a drink. Can we open the door for him?"

"No way. That old man may look nice, but he is nothing but trouble. He will smile sweetly and just ask you to open the door. He won't even want to come in. He will just ask to stand outside and talk for a few minutes. Then he will say that he is embarrassed talking in the hallway. He will want to come just inside the door. Then he will ask if he can sit on a stool beside the door. Next he will want to sit on the couch. He will soon be telling Imma how to serve the meals, and telling the girls how to dress. He will give me all kinds of reasons to be late for my learning session. In short, he will take over the whole house and our lives. He will cause all kinds of arguments, hatred and bitterness, in addition to many other sins."

"Abba, I don't believe it. Who is this man? He looks so innocent and sweet."

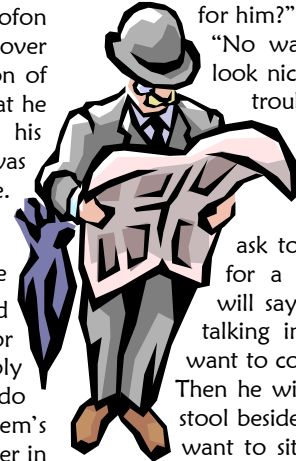
"His name is 'the Yetzer Hora'. He looks like a softie, but he is strong as iron. The only way to defeat him is to keep him outside the door. Do not let him in, even for an instant."

"Abba, I don't believe it. Who is this man? He looks so innocent and sweet."

"His name is 'the Yetzer Hora'. He looks like a softie, but he is strong as iron. The only way to defeat him is to keep him outside the door. Do not let him in, even for an instant."

Kinderlach . . .

The Yetzer Hora is always trying to push his way inside. "Just do a little avevra (sin). It won't hurt you. Just do it once and get it out of your system." This is one of his favorite tricks. He only wants to come in for a minute. Then he promises not to bother you anymore. There is only one way to beat him. Make him the outsider. Keep the Yetzer Hatov inside, and slam the door on the Yetzer Hora.

ההגדת לבנד

פרשת קרח

המלכות ולאחיו - הכהונה. דרכם של בעלי מחלוקת היא להראות כאילו טובת הכלל לנגד עיניהם, אך למעשה מה שמעניין אותם זו רק תועלתם האישית.

אכילה משונה ביותר...

"התרמיל הזה כבד מאוד. אני צריך לעצור רגע."
"גם התרמיל שלי מכבד עלי. מה יש לך בתרמילך?"
"רק בגדים."

"גם לי. הנה פינה מוצלת לצד הכביש. נוריד את התרמילים מכתפיו וננוח לכמה דקות."
"יופי, אשמח לעשות כך."

שני התרמילאים מורידים את תרמיליהם ומשאירים אותם לצד הכביש. הם מתיישבים בצד לנוח, ובמהרה נרדמים. בדרך עובר חמור הרתום לעגלה. הוא מרחרח את התרמילים ומתחיל לקרוע אחד מהם. נוצר בתרמיל חור והוא מתחיל לאכול את הבגדים שבפנים. כך הוא עושה גם לתרמיל השני. ואז מתעורר אחד מאנשים הישנים.

"תראה! החמור אוכל את בגדי!"

"מה!? אתה צודק. ואת בגדי שלי הוא כבר אכל!"

שני האנשים מזנקים מקומם ורצים לעבר העגלון.

"תראה מה שחמורך עשה! עליך לשלם את הנזק שנגרם לבגדים ולתרמילים!"

"בשום פנים ואופן לא. השאתם את התרמילים בצד הדרך. הדרך היא מקום מעבר, ולא מקום להניח חפצים. החמור שלי אינו אחראי לתוצאות של ההתנהגות המשונה שלכם."

השאלה היא:

האם העגלון צודק? או שעליו לשלם את הנזק שגרם חמורו?

והתשובה היא:

מקרה זה מובא במשנה (בבא קמא דף י"ט ע"ב). הגמרא (בבא קמא דף כ' ע"א) מסבירה שגם רב וגם ריש לקיש פוטרים את העגלון מהתשלום, בהתבסס על העקרון שכאשר אדם אחד נוהג בצורה משונה ובא אחר ועושה גם כן מעשה משונה המזיק לראשון, הוא פטור מתשלום.

התרמילאים שהשאירו את תרמיליהם על הדרך עשו מעשה משונה. לאנשים מותר להלך ברשות הרבים, אך לא להשאיר את חפציהם שם. ולכן, כאשר החמור בא ועושה מעשה בלתי רגיל - אוכל את בגדיהם - דבר שהוא בדרך כלל לא משמש מזון עבור חמורים - אין בעל החמור חייב לשלם.

חידות אלה והתשובות עליהן הן לצורך לימוד ודיון בלבד. אין לסמוך עליהם למעשה. יש להפנות את השאלה לרב כדי לקבל ממנו את הפסק הנכון.

אתה האמייתי

קורח היה פקח מאד. מה דחף אותו לערער על מנהיגותו של משה רבינו? רש"י מסביר שקורח התבונן באילן היוחסין המשפחתי. לקחת בנו של לוי היו ארבעה בנים: הבכור - עמרם, ואחריו יצהר, חבורן ועוזיאל. משה - המלך, ואהרון - הכהן הגדול, היו בניו של עמרם (הבכור). על פי צווי ה', מינה משה את אליצפן בן עוזיאל (הצעיר שבאחים) לנשיא על בני קהת. קורח היה בנו של יצהר (הבן השני). הוא חשב שהנשיאות מגיעה לו משום שאביו היה מבוגר יותר מאביו של אליצפן. במילים פשוטות, מה שבאמת הניע אותו היה קנאה ותאוה לכבוד ושררה. מניעים אנוכיים לחלוטין.

כיצד הציג את הענין לפני בני ישראל? "ויקהלו על משה ועל אהרון ויאמרו אליהם: 'רב לכם כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'?" (במדבר ט"ז, ג'). בספרו "ברכת פרח", מצביע הסטייפלר זצ"ל על העובדה שקורח טען שהוא רק דורש את טובת העם, כמו שמסביר רש"י (במדבר ט"ז, ט), "איני מקפיד אלא בשביל כולכם. אלו באין ונטלין כל הגדולות, לו

ילדים יקרים...

זו אחת מתחבולותיו של היצר הרע. כל כוונתו היא למשוך אתכם למטה, אולם הוא מציג את הדברים כאילו זה טוב בשבילכם. "אני רוצה לקחת את העגלה של אחי", אומר היצר הרע. "אבל אסור לך לגנוב ממנו", עונה היצר הטוב. היצר הרע נדחף פנימה ומציג את עצמו כאילו הוא - "אני", שרק טובתי לנגד עיניו. והוא מציג את היצר הטוב כמישהו מבחוץ. למעשה, זה בדיוק להפך. היצר הטוב הוא האתה האמייתי. הוא באמת רוצה את הטוב ביותר בשבילך. ילדים יקרים... העמידו את היצר הרע במקומו. הוציאו אותו החוצה. הפכו אותו ל...

הזר

"מהר, סגרו את הדלת!"

הילדים מעולם לא ראו את אביהם מבוהל כל כך. הוא נכנס הביתה בריצה, מתנשם בכבדות, סגר את הדלת בטריקה ונעל אותה פעמיים.

"מה קרה אבא?"

"מישהו מנסה להכנס לדלת בשום פנים ואופן. אל תפתחו את הדלת."

דפיקה קלה נשמעה מצד הדלת. הילדים הצטופפו סביב הדלת עמד זקן חביב בעל ספר פנים.

"אבא, נחמד. זקוק לפתוח לו את הדלת?"

"בשום אופן. הזקן הזה חביב אבל הוא גורם צרות. הוא יחייך חיוך שרק תפתחו לו את הדלת. לא ירצה להכנס. הוא רק בחוץ ולשוחח כמה דקות. שלא נעים לו לדבר כך רק להכנס ולעמוד על יד ישאל אם הוא יכול לשבת על הדלת. הבקשה הבאה תהיה מהר מאד הוא יגיד לאמא האוכל, ולבנות יגיד איך כל מיני סיבות למה זה נכון לאחר לשיעור ולחברותא. הוא ישתלט על הבית ועל כל מהלך חיינו. הוא יגרום לכל מיני ויכוחים, שנאה ומרידות, בנוסף לעוד הרבה עבירות."

"אבא, אני לא מאמין. מי זה האיש הזה? הוא נראה כל כך נחמד ותמים."

"שמו הוא היצר הרע. הוא נראה רכרוכי אך הוא חזק כפלדה. הדרך היחידה להכניע אותו היא להשאיר אותו מחוץ לדלת. אל תתנו לו להכנס, אפילו לא לשניה."

ילדים יקרים... היצר הרע תמיד מנסה להדחף פנימה. תעשה רק עבירה קטנה. לא יקרה לך כלום. תעבור עליה פעם אחת, ויותר היא לא תפתח אותך. זה אחד התכסיסים האהובים עליו. הוא רוצה להכנס רק לרגע ומבטיח שיותר לא יפריע לך. יש רק דרך אחת להכניע אותו. הפכו אותו לזר, לזה שנמצא בחוץ. שמרו על היצר הטוב בפנים, וטריקו את הדלת בפניו של היצר הרע.

שפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי

בכניסה ויבקש הדלת. אח"כ שרפרף על יד לשבת על הספה. איך להגיש את להתלבש. הוא ימציא לי